

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.767 van 7 juli 2000
in de zaak A.87.490/VII-19.722.**

In zake : XXX,
p/a Foyer Selah,
wonende te BRUSSEL,

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Angolese nationaliteit, op 26 oktober 1999 heeft ingediend om de schorsing van tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 29 maart 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij betekend op 27 augustus 1999;

Gelet op de beschikking van 24 november 1999 waarbij aan verzoekster het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van **KEYBOARD** (Advocaat W. LAMIN, die verschijnt voor verzoekster, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster België binnenkomt op 10 maart 1999; dat zij zich op 15 maart 1999 vluchteling verklaart; dat haar op 29 maart 1999 een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten wordt afgegeven; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing op 26 augustus 1999 bevestigt;

Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt luidt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 3 augustus 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Lingala taal machtig is.

Betrokkene, die stelde de Angolese nationaliteit te bezitten, verklaarde dat haar vader, J. M., militair zou zijn geweest bij de 'Unita' (União Nacional Para a Libertação Total De Angola (sic)). In 1993 zou betrokkenes vader het leger van de Unita hebben verlaten en naar het burgerleven zijn teruggekeerd. Betrokkenes vader zou lid van de Unita zijn gebleven. Hij zou op 25 november 1998 om het leven zijn gekomen tijdens de opgeflakkerde burgeroorlog te Uige. Betrokkenes moeder, Maria Monica, zou tijdens de post-electorale rellen op 22 januari 1993 te Luanda zijn omgekomen. Op 24 januari 1999 zouden militairen van de 'Mpla' (Movimento Popular De Libertação De Angola) betrokkenes twee broers en twee zussen tijdens haar afwezigheid hebben meegenomen en gedwongen ingelijfd in hun leger. Betrokkenes ouderlijke woning zou zijn geplunderd. Betrokkene zou naar een vriend van haar vader, P. K. M. zijn gevlucht. K. zou betrokkene hebben aangeraden het land te ontvluchten en zou de nodige regelingen hebben getroffen, opdat betrokkene het land zou kunnen verlaten. Op 10 maart 1999 zou betrokkene vanuit Luanda, onder begeleiding van een heer, D., en een voor betrokkene onbekende dame, per vliegtuig rechtstreeks naar België zijn gereisd, alwaar ze 's ander(en)daags zou zijn aangekomen. Betrokkene vroeg op 15 maart 1999 asiel aan in België.

Vooreerst bestaan er ernstige twijfels omtrent betrokkenes vermeende Angolese nationaliteit. Zo blijkt heel duidelijk uit het verhoor van het Commissariaat-generaal, dat betrokkene geen antwoord kan geven op een aantal elementaire vragen met betrekking tot Angola in haar vermeende woonplaats Luanda.

Zo blijkt betrokkene de naam van de luchthaven te Luanda niet te kennen, noch is zij in staat de luchthaven te lokaliseren; kan zij - buiten haar eigen straat, M. - geen enkele andere straat te Luanda benoemen; kan zij evenmin de naam van een school te Luanda reproduceren en kent zij geen enkele naam van een hospitaal te Luanda (cfr. gedetailleerd stadsplan van Luanda). Bovendien beweert betrokkene voor het Commissariaat-generaal in strijd met de werkelijkheid, dat de Unita de regerende partij is in Angola en de Mpla de oppositiepartij; stelt zij onterecht dat president 'Eduard dos Sato' (sic) de leider is van de Unita en beweert zij verkeerdelijk dat Savimbi de leider is van de Mpla (cfr. algemene

pers en 'Mondes Rebelles', Afrique, Ed. Michalon). Opmerkelijk is verder dat betrokkene enerzijds verklaart voor het Commissariaat-generaal nooit naar school te zijn geweest in Luanda en in Kinshasa (Democratische Republiek Congo) haar lagere school te hebben vervuld, terwijl zij anderzijds beweert Angola pas op 12-jarige leeftijd (in 1993) voor de eerste keer te hebben verlaten. Betrokkene beweert bovendien tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal het Portugees te spreken, maar na een taaltest uitgevoerd door het Commissariaat-generaal, in aanwezigheid van een tolk Portugees, blijkt echter dat betrokkene het Portugees (zijnde of officiële taal in Angola) niet machtig is.

Daarenboven verklaarde betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verhoor op 15 maart 1999) en tijdens het verhoor in dringend beroep door het Commissariaat-generaal dat zij rechtstreeks vanuit Luanda met een Sabena-vlucht naar Brussel vloog, terwijl uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er voor Sabena-vluchten vanuit Luanda steeds een tussenlanding in Kinshasa (Democratische Republiek Congo) is voorzien (cfr. Sabena Timetable).

Verder wordt de geloofwaardigheid van betrokkenes relaas nog verder ondermijnd door een aantal tegenstrijdigheden en hiaten. Zo verklaarde zij voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat haar broer en twee zussen op 23 januari 1999 door de militairen waren opgepakt en ingelijfd in het leger, terwijl zij tijdens het verhoor in dringend beroep door het Commissariaat-generaal beweert dat de militairen op 24 januari 1999 haar twee broers en twee zussen hadden meegenomen. Betrokkene stelde voor de Dienst Vreemdelingenzaken (punt 32) dat één van haar twee broers is overleden, terwijl ze van dit feit in het geheel geen melding maakt tijdens het verhoor in dringend beroep door het Commissariaat-generaal en zelfs uitdrukkelijk stelt dat haar twee broers werden meegenomen door de militairen. Betrokkene verklaart tijdens het verhoor in dringend beroep door het Commissariaat-generaal dat haar vader op 25 november 1998 in het oorlogsgeweld om het leven is gekomen, terwijl zij in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal (dd. 9 april 1999, punt 24) stipuleert dat haar vader zou zijn verdwenen.

De authenticiteit van de door betrokkene voorgelegde geboorteakte (afgeleverd op 20 oktober 1996), kan - gezien bovenstaande vaststellingen met betrekking tot haar nationaliteit - in twijfel worden getrokken.

Betrokkene blijkt niet in het bezit te zijn van enig ander onmiskenbaar authentiek document dat de controle van haar reisweg of ware identiteit (en nationaliteit) mogelijk zou kunnen maken.

Tenslotte brengt het verzoekschrift van Meester Descamps tot instelling van een dringend beroep geen

element naar voor dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigeringsbeslissing door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 29 maart 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan worden ingewilligd, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat het schorsingsverzoek van verzoekster ontvankelijk is, hoewel zij blijkbaar minderjarig was bij het instellen van huidige vordering;

Overwegende dat, wat de eerste schorsingsvoorwaarde betreft, verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, doordat de aan de bestreden beslissing ten grondslag liggende motieven niet adequaat en afdoende zijn, dat verzoekster de motieven immers als volgt ontleedt :

"1. 'Vooreerst bestaan er ernstige twijfels omtrent betrokkene's vermeende Angolese nationaliteit. Zo blijkt duidelijk uit het verhoor van het C.G.V.S., dat betrokkene geen antwoord kan geven op een aantal elementaire vragen m.b.t. Angola en haar vermeende woonplaats Luanda. Zo blijkt betrokkene de naam van de luchthaven te Luanda niet te kennen, noch is zij in staat de luchthaven te lokaliseren; kan zij - buiten haar eigen straat, Mangahiha - geen enkele andere straat te Luanda benoemen, kan zij evenmin de naam van een school te Luanda reproduceren en kent zij geen enkele naam van een hospitaal te Luanda (cfr. gedetailleerd stadsplan van Luanda).

Verzoekster heeft steeds verklaard dat zij thuis altijd het Lingala spraken, en dat zij haar lagere school met onderbrekingen te Kinshasa volbracht had, waar de lessen in het Frans werden gegeven, nl. Lufungola Luanga, dat zich in het quartier Beau Marche, zone Barambu, Avenue Esadje nr. 6 bevindt. Verzoekster kent enkele basisbegrippen in het Portugees; zij kent dan ook geen andere straten, wel heeft verzoekster een aantal kwartieren van Luanda opgenoemd zoals Mutamba en Samba, hiermede is blijkbaar geen rekening gehouden door het C.G.V.S. Er kan verzoekster niet verweten worden dat zij het Portugees niet beheerst.

Aangezien zij steeds over en weer reisde van Luanda naar Kinshasa.

Het is algemeen geweten dat er bepaalde gebieden zijn in Angola waar de bevolking louter het Lingala spreekt, dit doet die bepaalde bevolkingsgroep diens Angolese nationaliteit niet verliezen.

Verzoekster beschikt over een Angolees geboortebewijs; dit kan niet zomaar door het C.G.V.S. opzij geschoven worden.

2. 'Bovendien beweert betrokkene voor het C.G.V.S. in strijd met de werkelijkheid dat de UNITA de regerende partij is in Angola en de MPLA de oppositiepartij, zij stelt onterecht dat president Eduard dos Sato de leider is van de UNITA en beweert verkeerdelijk dat Savimbi de leider is van de MPLA'.

Verzoekster is zelf nooit politiek actief geweest; Het is haar vader die als militair gediend heeft voor de UNITA;

Verzoekster is minderjarig. Er kan haar het gebrek aan politieke kennis niet verweten worden, aangezien

haar vader steeds de UNITA gediend heeft, gaat zij ervan uit dat dit de goede partij is en dat de MPLA de oppositie is;

3. 'Opmerkelijk is verder dat betrokkene enerzijds verklaart voor het C.G.V.S. nooit naar school te zijn geweest in Luanda en in Kinshasa (Democratische republiek Congo) haar lagere school te hebben vervuld, terwijl zij anderzijds beweert Angola pas op 12-jarige leeftijd (in 1993) voor de eerste keer te hebben verlaten'.

Verzoekster heeft haar lagere school met onderbrekingen volbracht te Kinshasa.

Zij heeft steeds verklaard dat sedert de burgeroorlog zij over en weer reisde met haar familie tussen Angola en Congo.

M.b.t. 1993 heeft zij steeds verklaard dat in dat jaar haar moeder overleden is en dat nadien toen haar vader teruggekeerd was uit Wuige, zij toen opnieuw enkele maanden te Kinshasa is verbleven.

4. 'Betrokkene beweert bovendien tijdens het verhoor voor het C.G.V.S. het Portugees te spreken, na een taaltest uitgevoerd door het C.G.V.S., in aanwezigheid van een tolk Portugees, blijkt echter dat betrokkene het Portugees (zijnde de officiële taal in Angola) niet machtig is'.

Verzoekster heeft steeds verklaard dat zij het Lingala spreekt, zij heeft enkel verklaard dat zij enkele Portugese basisbegrippen kent, nooit dat zij deze taal volledig zou beheersen;

Dit kan dan ook verzoekster niet weerhouden worden, gelet op het feit dat er te Angola bevolkingsgroepen zijn die enkel het Lingala spreken;

5. 'Daarenboven verklaarde betrokkene voor de D.V. (verhoor op 15 maart 1999) en tijdens het verhoor in dringend beroep door het C.G.V.S. dat zij rechtstreeks vanuit Luanda met een Sabena-vlucht naar Brussel vloog, terwijl uit informatie blijkt dat er voor Sabena-vluchten vanuit Luanda steeds een tussenlanding in Kinshasa is voorzien'.

Verzoekster heeft steeds verklaard dat zij met hetzelfde vliegtuig te Brussel is aangekomen, dat zij niet is moeten overstappen;

De tussenlanding te Kinshasa herinnert zij zich niet meer, zij sliep op dat ogenblik.

6. 'Zo verklaarde zij voor (de) D.V. dat haar broer en twee zussen op 23 januari 1999 door de militairen waren opgepakt en ingelijfd in het leger, terwijl zij tijdens het verhoor in dringend beroep door het C.G.V.S. beweert dat de militairen op 24 januari haar broers en twee zusters hadden meegenomen. Betrokkene stelde voor (de) D.V. dat (punt 32) (dat) 1 van haar broers is overleden, terwijl ze van dit feit geen melding maakt tijdens het verhoor in dringend beroep door het C.G.V.S. en zelfs uitdrukkelijk stelt dat haar twee broers werden meegenomen door militairen'.

Verzoekster heeft steeds verklaard dat haar broer F. vermoord is geworden na 1993 (de moord op haar moeder), voordat haar vader vermoord is geworden in 1998.

In 1999 waren (was) er van haar twee broers nog enkel F. in leven.

Verzoekster kan dus nooit verklaard hebben dat beide broers zijn opgepakt geworden.

Verzoekster heeft duidelijk verklaard dat het de avond van 23 op 24 januari 1999 was dat haar broer en zusters zijn opgepakt geworden, dat zij niet zeker is van het tijdstip;

7. 'Betrokkene verklaart tijdens het verhoor in dringend beroep door het C.G.V.S. dat haar vader op 25 november 1998 in het oorlogsgeweld om het leven is gekomen, terwijl zij in de vragenlijst van het C.G.V.S. dd 9 april 1999, punt 24, stipuleert dat haar vader zou zijn verdwenen'.

Verzoeksters vader is op een bepaald ogenblik verdwenen, hij was weer op zakenreis naar Wuige, en verzoekster verbleef met haar broer en zuster bij de vriend van haar vader p. K. M..

Pas later heeft zij vernomen van papa K. dat blijkbaar haar vader vermoord is geworden op 25 november 1998.

Verzoekster heeft haar vader nooit meer teruggezien, zij heeft hem nooit kunnen begraven.

Bij het invullen van de vragenlijst heeft verzoekster dan ook gemeld dat haar vader zomaar verdwenen is; er kan haar gelet op haar psychische toestand niet verweten worden dat zij op dat ogenblik niet meer details gegeven heeft, deze heeft zij nadien tijdens de (het) verhoor wel gegeven.

8. 'De authenticiteit van de door betrokkene voorgelegde geboorteakte (afgeleverd op 20 oktober 1996), kan - gezien de bovenstaande vaststellingen m.b.t. haar nationaliteit - in twijfel worden getrokken. Betrokkene blijkt niet in het bezit te zijn van een enig ander onmiskenbaar (document) dat de controle van haar reisweg of ware identiteit (en nationaliteit) mogelijk zou kunnen maken'.

Het is aan het C.G.V.S. zelf om (te) bewijzen dat verzoeksters geboorteakte vals is;

Het C.G.V.S. stelt enkel dat de authenticiteit in twijfel kan getrokken worden doch bewijst op geen enkele wijze dat de geboorteakte vervalst is;

Het vermoeden dat het hier om een geldig document gaat blijft dan ook bestaan totdat het tegendeel bewezen is;

Verzoekster kan niet verweten worden geen andere documenten bij zich te hebben.";

Overwegende dat de eerste verwerende partij tegenwerpt dat, wat het eerste onderdeel en het vierde

onderdeel van het eerste middel betreft, verzoekster oorspronkelijk beweerde het Portugees machtig te zijn, dat de "nieuwe versie" als zou verzoekster nu slechts een basiskennis bezitten, niet rechtvaardigt dat zij geen enkele straatnaam weet te geven van een stad waar zij een groot deel van haar leven zou hebben doorgebracht, te meer, daar zij er wel in slaagt de benaming van een aantal wijken te geven die een Portugese benaming hebben, dat, wat het tweede onderdeel betreft, verzoeksters problemen verband houden met het UNITA-lidmaatschap van haar vader, de dood van haar moeder tijdens pre-electorale rellen en de ontvoering van haar broer en zusters door de MPLA, dat dan ook redelijkerwijze mocht worden verondersteld dat verzoekster deze moeilijkheden in het ruimere Angolese politieke kader zou weten te situeren, aangezien de Angolese politiek de kern uitmaakt van verzoeksters asielrelaas en tevens een onontbeerlijk onderdeel uitmaakt van het dagelijkse leven in Angola, dat, wat het derde onderdeel betreft, de vaststelling dat verzoekster, enerzijds, verklaarde in Kinshasa de lagere school te hebben volbracht terwijl ze, anderzijds, verklaarde Angola pas op twaalfjarige leeftijd te hebben verlaten, niet ontkracht kan worden door te stellen dat verzoekster haar lagere school "met onderbrekingen" zou volbracht hebben, dat, wat het vijfde onderdeel betreft, het argument dat verzoekster sliep tijdens de tussenlanding in Kinshasa niet geloofwaardig is gelet op het feit dat de geplogenheden van een tussenlanding (veiligheidsvoorzieningen bij het landen en opstijgen, opname van nieuwe passagiers in Kinshasa) vereisen dat de passagier wakker is, dat wat betreft het zesde onderdeel, uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat verzoekster verklaarde dat haar beide broers werden opgepakt, dat, wat het zevende onderdeel betreft, dat verzoekster, enerzijds, de dood van haar vader op 25 november 1998 wist te situeren,

terwijl ze, anderzijds, in de vragenlijst stelde dat haar vader zonder meer verdween;

Overwegende dat het niet beheersen van de taal geen rechtstreeks verband houdt met het kennen van een aantal straatnamen in een stad waar men een groot deel van zijn leven heeft doorgebracht; dat de Commissaris-generaal dit laatste element redelijkerwijze in aanmerking kon nemen; dat, hoewel verzoekster zelf niet politiek actief en minderjarig was op het ogenblik van de feiten, er redelijkerwijze kon worden verwacht dat zij de grote lijnen van de Angolese politiek zou kennen, zoals onder meer de naam van de partij die aan de macht is, en de namen van de respectievelijke partijleiders; dat het belang van dit motief wordt benadrukt door de impact die de strijd tussen MPLA en UNITA heeft op het dagelijkse leven in Angola en op het feit dat de Angolese politiek de kern van verzoeksters asielrelaas vormt; dat het feit dat verzoekster, enerzijds, verklaarde in Kinshasa naar de lagere school te zijn geweest terwijl ze, anderzijds, verklaarde Luanda in 1993 voor het eerst te hebben verlaten (verhoorverslag CGVS p. 3), in aanmerking kon worden genomen; dat verzoekster het Lingala en het Portugees als talen vermeldde (verhoorverslag CGVS p. 2), zonder hier enig voorbehoud te maken, zodat de Commissaris-generaal hier rekening mee kon houden; dat, wat de tussenlanding in Kinshasa betreft, het weinig waarschijnlijk is dat een passagier een tussenlanding niet zou opmerken omwille van het feit dat hij zou slapen, onder meer gezien de vluchtoperaties, de duur van een tussenlanding, de veiligheidsmaatregelen en het in- en uitstappen van passagiers; dat verzoekster verklaarde : "militairen namen 2 broers en 2 zussen mee" (CGVS p. 5), zodat verzoeksters beweringen op dit punt (zesde onderdeel van het eerste middel), strijdig is met het verhoorverslag; dat verzoekster op het ogenblik van het invullen van de

vragenlijst wist dat haar vader overleden was; dat ze dan ook geen geldige reden aanvoert waarom ze verklaarde dat deze slechts "verdwenen" was; dat de Commissaris-generaal op grond van deze motieven op goede gronden kon twijfelen over de waarde van de voorgelegde geboorteakte; dat het eerste middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 3 van het EVRM en van artikel 33 van de Conventie van Genève, doordat haar ouders en haar broer werden vermoord door MPLA-militairen, dat verzoekster bij haar terugkeer naar Angola in gevaar zal zijn, dat uit rapporten van Amnesty International blijkt dat nog steeds mensen willekeurig worden opgepakt en vermoord;

Overwegende dat, gelet op de bespreking van het eerste middel, de Commissaris-generaal op grond van draagkrachtige motieven op het eerste gezicht kon vaststellen dat er wat verzoekster betreft, geen ernstige aanwijzingen zijn voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat, gelet op die gegevens, artikel 3 van het EVRM op het eerste gezicht niet werd geschonden; dat het tweede middel niet ernstig is;

Overwegende dat geen van de middelen ernstig is; dat dienvolgens niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op **KEYBOARD**(zeven juli tweeduezend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.))